

ми учениче! така слѣдувай и въ слѣдующее, и ще быдешь себѣ убо и своему отечеству полезень: На родители-те ли же увеселеніе и мене, кой-то се свободно наричамъ.

твой

вторый отецъ

Михаиль Ресничанинъ.

О Т В Ѣ Т Ъ.

Мудрословеснѣйшій ми учителю!

Удивихсе весма чувши ваши-те толку многу похвалы: Понеже азъ не надѣхсе да чуюмъ отъ васъ некога похвала, но всегда совѣты. Воистинну віе сте мыслили да похвалите отвлеченно прилѣжаніе-то, а не мене, кой-то правимъ не по многу отъ своята должность: Понеже научихъ отъ васъ, кога бехъ сосъ васъ, зацо сички-те человекы на тоя свѣтъ се раждать, за да се трудать. еше же сте ме научили, да не оставямъ нити една минута да преиде безъ ползованіе: зацо времето е като една птица, коя-то летящи прелетява и вещь се не върща. Но, какво и да е, безчисленны благодаренія ви исповѣдувамъ за сущо-то на мене добро ваше расположеніе, кое-то, молимъ, да ми сохраните и въ слѣдующее: Азъ же останувамъ сосъ истинно почитаніе,

Вашего мудрословесія

Благодарнѣйшій ученикъ. Н: Н: